

Arrest

nr. 324 624 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348 bus 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 2 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Moldavische nationaliteit te bezitten, een Roma te zijn van etnische afkomst en christen-orthodox te zijn. U bent geboren op (...) en verbleef tot 2001 in Chisinau. Sindsdien verbleef u op verschillende huuradressen in Bender, in Transnistrië. U was gehuwd met S.C. (...). Zij overleed op 22/06/2021. Samen hadden jullie twee minderjarige kinderen, namelijk V.D. (...) (O.V. (...)) en A.D. (...) (O.V. (...)).

In mei 2019 begon u te werken als handelaar en ging u naar verschillende steden om vis te verkopen op de markten. Omwille van uw succes begon u problemen te krijgen met de verkopers van M. (...), eveneens een handelaar. Op 28/07/2019 kwam M. (...) met enkele anderen naar u op de markt. Zij sloegen u ineen, waardoor u het bewustzijn verloor, en zij vernielden uw bus. De politie kwam ter plaatse, maar M. (...) en zijn entourage waren reeds verdwenen. Uw vrouw diende klacht in na dit incident. De politie noteerde haar verklaringen en zei dat ze u zouden bellen om foto's te laten nemen van uw verwondingen. De politie nam echter geen contact meer op. Een week na dit incident begon u opnieuw te werken. Op 05/08/2019 was u op de markt, toen de collega's van M. (...) zeiden dat jullie serieuze problemen hadden. Rond 12 uur kwam M.

(...) opnieuw naar u toe. Hij zei dat u niet goed bezig was en dat hij door u 20 000 euro had verloren. Hij gaf u 2 maanden de tijd om de 20 000 euro terug te betalen. Gedurende die 2 maanden volgden zij u, werd u opgebeld, bezochten zij u en werd u een paar keer geslagen. U slaagde er niet in om het geld te vinden en besloot naar de politie te gaan in Buyunkhani, een wijk in Chisinau. Een politieagent luisterde naar wat u te vertellen had en zei om op café te wachten op hem. Hij vroeg u daar om meer details en adviseerde u uiteindelijk om het land te verlaten. Volgens hem kon de politie jullie niet beschermen. Enkele dagen voor de deadline van 05/10/2019 begonnen u en uw vrouw zich te verstoppen bij vrienden en familieleden en stuurden jullie kinderen naar Bender. Nadat de deadline verstreek, vernam u dat de schuldeisers bij uw vrienden langskwamen om jullie te vinden. Uiteindelijk vond u op 13/10/2019 een klein huis in het dorp Fouresty dat u huurde, zodat u nog wat tijd kon winnen om geld te verzamelen om het land te verlaten. De schuldeisers kwamen te weten waar jullie zich bevonden en op 15 oktober kwamen zij langs. Zij brachten u en uw vrouw naar aparte ruimtes en sloegen jullie. Zij bedreigden u met een geweer en zeiden dat u – als u geen geld had – een van uw organen kon verkopen. U vroeg echter meer tijd en zij gaven u een maand extra de tijd. Later vernam u dat zij vermoedelijk uw vrouw verkrachtten.

Uiteindelijk verliet u Moldavië in november 2019 en ging u samen met uw vrouw en kinderen naar Duitsland, waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden. Nadat jullie in april 2021 vernamen dat uw vrouw kanker had, kwam haar familie op bezoek. De dokters zeiden dat het mogelijks werd veroorzaakt door de stress die ze had ondervonden en de slagen die ze kreeg. De familie van uw echtgenote gaf u de schuld van haar ziekte en haar overlijden. In juni 2021 keerde u – onder druk van uw schoonfamilie – terug naar Moldavië om haar te begraven. Hiervoor kreeg u geld van de familie van uw overleden echtgenote.

Na de begrafenis vertelde de familie van uw vrouw dat u het geld moest terugbetalen. 40 dagen na haar begrafenis werd u ineengeslagen door een verre nonkel van uw overleden echtgenote, genaamd J. (...). Sindsdien kreeg u regelmatig bezoek van familieleden van uw overleden vrouw. Zij sloegen u en dreigden er mee om u te doden. Op 20/09/2022 werd u door J. (...) uitgenodigd omdat hij met u over het geld wilde praten. In zijn tuin zaten enkele mannen – die vertegenwoordigd werden door een zekere O. (...) – van wie J. (...) in totaal 3000 euro leende. J. (...) probeerde de schulden van zijn familie in uw schoenen te schuiven. Uiteindelijk besliste O. (...) dat J. (...) 3000 euro moest betalen, wat hij op dat moment deed. Verder zei O. (...) dat u hem in totaal 6000 euro moest geven. Vervolgens belde O. (...) naar iemand en hij vroeg aan u om hem te volgen voor een gesprek. Zij staken u in een koffer en brachten u tegen de avond naar een bos. Daar moest u graf graven voor u zelf, sloegen zij u en werd u vernederd. Ze bedreigden u met een pistool en zeiden dat u een laatste kans kreeg om het geld te geven tegen het einde van het jaar. Uiteindelijk lieten zij u achter in het bos en ging u te voet naar huis. U vertelde alles aan uw zus en zij beloofde u om geld te vinden. Op 23/09/2023 ging u naar uw oom in Besharak, in Bender. Later kwam u te weten dat er diezelfde dag 2 auto's langskwamen in Bender om u te vinden.

U verliet Moldavië opnieuw in oktober 2022 en ging naar Duitsland, waar u een nieuw verzoek om internationale bescherming indiende. Nadat u werd geweigerd, kwam u in april 2023 naar België. U diende op 07/04/2023 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bij de DVZ verklaarde u dat u chronische hepatitis B hebt, maar dat u geen medicatie neemt, dat u zich wel oké voelt en dat u niet in behandeling bent bij een dokter (Vragenlijst DVZ, punt 38). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud stelde de Protection Officer (PO) vast dat u een verdrietige indruk gaf. U verklaarde dat het was omdat u zich de gebeurtenissen herinnerde op basis waarvan u een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 3). Verder verklaarde u op het einde van het persoonlijk onderhoud dat u chronische hepatitis B hebt, dat u een gele tong hebt en overal pijn hebt (CGVS, p. 17). In het begin verklaarde u echter dat alles goed is. U verklaarde dat u zich in staat voelde om het interview te doen, maar dat u zenuwachtig was (CGVS, p. 3). Er werd u meegedeeld dat u het op tijd mocht aangeven als er iets was of als de PO iets kon doen (CGVS, p. 2). Uit de analyse van het gehoorverslag blijkt dat uw medische en psychologische toestand geen invloed had op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U maakte zelf op geen enkel moment gewag van eventuele problemen. Bovendien verklaarde u op het einde van het persoonlijk onderhoud dat het gesprek goed was verlopen (CGVS, p. 17). Tot slot verklaarde u bij de DVZ dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, 12.04.2023). Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u geen documenten neerlegt ter staving van uw psychologische of medische toestand. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Bij KB van 12 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. U slaagt hier niet in.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Moldavië hebt verlaten omwille van uw vrees voor vervolging door M. (...), uw schoonfamilie en de bende waarvan uw schoonfamilie geld leende (CGVS, p. 8-12).

Vooreerst kunnen er ernstige twijfels worden geuit bij de geloofwaardigheid van de problemen die u kende met M. (...), uw schoonfamilie en O. (...).

Om te beginnen legde u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom M. (...) 20 000 euro eiste van u. Bij de DVZ verklaarde u dat hij bij de politie is terechtgekomen, dat er veel geld werd gebruikt voor zijn vrijlating en ze daarom het geld van u eisten (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u echter dat u niet wist of ze M. (...) al dan niet hadden meegenomen. Verder verklaarde u dat ze de 20 000 euro vroegen, omdat M. (...) onder meer zijn appartement en auto had verkocht om zijn problemen op te lossen. U verklaarde dat ze zeiden dat hij die zaken had verkocht omdat hij geen geld had, maar dat waren volgens u leugens. U dacht dat het mogelijks was om in zijn zaak te investeren (CGVS, p. 13; 15). Na confrontatie verklaarde u dat het mogelijks een misverstand was omwille van de taal en dat er verschillende interpretaties mogelijk waren (CGVS, p. 15). Verder verklaarde u dat u tijdens het eerste interview zei dat ze 20 000 spendeerden om M. (...) uit de problemen te helpen. U verklaarde dat dat uw veronderstellingen waren (CGVS, p. 16). Dit is echter geen afdoende verklaring. Er kan verwacht worden dat u duidelijkheid kan scheppen over de reden waarom ze 20 000 euro van u vroegen. Er is immers een duidelijk verschil tussen enerzijds verklaren dat M. (...) bij de politie was terechtgekomen en anderzijds dat ze het geld nodig hadden om hem uit de problemen te helpen.

Vervolgens slaagt u er niet in om aannemelijk te maken dat uw vrouw een klacht indiende tegen M. (...) na het incident op 28/07/2019, waarbij u werd aangevallen. Bij de DVZ verklaarde u dat uw vrouw klacht had ingediend (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Bovendien verklaarde u in eerste instantie op het CGVS dat de politie vroeg aan uw vrouw om officieel klacht neer te leggen, wat ze deed (CGVS, p. 9). Later verklaarde u echter dat u vermoedde dat uw vrouw klacht indiende en dat u niet wist of de politie iets noteerde (CGVS, p. 13). Er kan verwacht worden dat u met zekerheid kan zeggen of uw vrouw al dan niet klacht indiende. Bovendien legde u geen enkel bewijsstuk neer ter staving van deze klacht, waardoor dit een louter blote bewering is.

Verder werd een ernstige inconsistentie vastgesteld. Bij de DVZ verklaarde u dat het incident dat leidde tot uw eerste vertrek uit Moldavië – waarbij u thuis werd aangevallen, uw echtgenote vermoedelijk werd verkracht en u een nieuwe deadline kreeg (CGVS, p. 10) – plaatsvond op een dag in september 2019 (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Dit betekent dat het incident plaatsvond voor het einde van de eerste deadline om het geld te bezorgen, hetgeen 5 oktober was (CGVS, p. 10). Op het CGVS verklaarde u echter dat dit incident plaatsvond op 15/10/2019 (CGVS, p. 10), hetgeen na de deadline is. Na confrontatie verklaarde u dat u zich mogelijks vergiste en dat het al even geleden is. Bovendien verklaarde u dat u zich in het kader van het interview op het CGVS beter had voorbereid (CGVS, p. 16). Dit is geen afdoende verklaring. Gezien de grote ernst van het incident en aangezien u kort na dit incident het land verliet, kan verwacht worden dat u op z'n minst eenduidige verklaringen kan afleggen of dit incident voor of na de deadline plaatsvond.

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af over het aantal bendes waardoor u werd bedreigd. Uit uw DVZ-verklaringen blijkt dat u door één groep bandieten werd bedreigd. U verklaarde dat uw schoonfamilie het geld van u terug wilde en dat zij de bandieten op de hoogte brachten van uw verblijfplaats. De bandieten kregen u te pakken en verhoogden het bedrag naar 25 000 euro (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Uit uw CGVS-verklaringen blijkt echter dat u door 2 verschillende bendes werd bedreigd. Namelijk de bende rond M. (...) – aan wie u 20 000 euro moest betalen – en de bende van O. (...), waaraan u 6000 euro moest (CGVS, p. 10-12). Bovendien verklaarde u – toen u sprak over het incident bij J. (...) thuis – dat “de andere bandieten op elk moment konden weten dat u terug was” (CGVS, p. 11). Hieruit blijkt duidelijk dat het om 2 verschillende bendes gaat.

Daarnaast is het weinig logisch dat J. (...) u pas 15 maanden na uw terugkeer meenam naar zijn huis voor een gesprek met de bandieten van wie uw schoonfamilie geld leende (CGVS, p. 12). U keerde immers terug in juni 2021 en kort na de begrafenis van uw echtgenote vertelde uw schoonfamilie dat u hen het geld moest teruggeven dat zij u gaven om terug te keren (CGVS, p. 10). 40 dagen na de begrafenis sloeg J. (...) u ineen en sindsdien kreeg u constant bezoeken van familieleden van uw echtgenote, waarbij u werd geslagen en bedreigd met de dood (CGVS, p. 10-11). Binnen deze context is het weinig geloofwaardig dat zij niet sneller concrete stappen zouden zetten om u het geld terug te laten betalen. Na confrontatie verklaarde u dat het tijd vroeg om geld terug te geven en dat de bende die het geld leende aan uw schoonfamilie hen benaderde (CGVS, p. 15). Dit is geenszins een afdoende verklaring is. Het is weinig logisch dat noch de bende uw schoonfamilie niet sneller zou benaderen noch dat uw schoonfamilie niet sneller stappen zou ondernemen om het geld terug te krijgen van u.

Tot slot ondermijnt uw gedrag na uw terugkeer naar Moldavië in 2021 uw vrees voor vervolging. U verklaarde dat u van september 2021 tot september 2022 aan seizoensarbeid deed in Bender (CGVS, p. 7) en dat u in die periode ook nog naar de markt of de winkel ging (CGVS, p. 8). U huurde verschillende appartementen of bleef soms bij kennissen – zoals uw zus – slapen (CGVS, p. 8). Het is opmerkelijk dat u Moldavië niet sneller verliet en het risico nam om zo openlijk naar buiten te komen, ondanks dat u vreesde voor de bende van M. (...) en werd bedreigd door uw schoonfamilie (CGVS, p. 11-12). Bovendien was u bij uw terugkeer in juni 2021 reeds van plan om terug te keren naar Duitsland (CGVS, p. 12). U verklaarde dat u niet sneller vertrok na uw terugkeer, omdat u geen geld had en manieren zocht om geld te verzamelen. Uiteindelijk verzamelde u het geld van uw zus (CGVS, p. 14). U deed niet sneller een beroep op uw zus, omdat ze zelf geen geld had

en u haar niet wilde lastiggevalen (CGVS, p. 15). Dit is echter weinig ernstig te noemen. Gezien de ernst van de bedreigingen kan verwacht worden dat u sneller een beroep deed op haar. Bovendien werkte u en was u in staat om verschillende appartementen te huren (CGVS, p. 15). Binnen deze context kan niet worden ingezien waarom u Moldavië niet sneller verliet.

Daarnaast blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)), dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Vanuit de Romagemeenschap zijn er klachten over de effectieve toegankelijkheid en beschikbaarheid van politionele en juridische bijstand. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Het is voor Roma mogelijk om naar de politie te stappen, maar de administratieve rompslomp is volgens het adviescomité van de Raad van Europa te omslachtig, waardoor zij niet geneigd zijn om met hun zaak verder te gaan. Dat is voornamelijk het geval voor Roma die onvoldoende kennis hebben over het wettelijke en institutionele kader waarbinnen discriminatie kan worden bestreden. Romavertegenwoordigers zijn vragende partij voor professioneel juridisch advies en bijstand aan Roma zodat zij hun zaak aanhangig kunnen maken. Aangezien de grote meerderheid van de Roma op de armoedegrens leeft, zijn zij niet in staat om zelf een advocaat te betalen. Dat geldt eveneens voor een groot deel van de rest van de bevolking.

Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er in geval van discriminatie of gewelddaden in Moldavië ook andere kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman, die aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden kan onderzoeken, of de Equality Council, dat bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken en waar een klacht over discriminatie via de website van die organisatie kan worden aangekaart. Voorts zijn er verschillende Romaorganisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verder voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Er dient echter erop gewezen te worden dat deze informatie, waaruit blijkt dat ondanks een zekere vooruitgang op het vlak van rechtsbescherming voor Roma in Moldavië er nog tekortkomingen blijven bestaan, op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Uit bovenstaande informatie kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Het volstaat bovendien niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie: een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke.

Vooreerst dient opnieuw benadrukt te worden dat geen geloof kan worden gehecht aan de klacht die uw echtgenoot zou neergelegd hebben na het incident op 28/07/2019 (cfr supra). Bovendien verklaarde u hierbij dat de politie volgens u geen contact meer opnam omwille van de corruptie. Uit bovenstaande informatie blijkt echter dat er bescherming beschikbaar is in Moldavië. U slaagt er niet in om het tegendeel te bewijzen. Bijgevolg blijft dit een louter blote bewering. Verder ging u – nadat u op 05/08/2019 opnieuw was bedreigd door M. (...) – naar de politie in Chisinau (CGVS, p. 9). Nadat u uw verhaal deed, zei de politieagent om naar een café te gaan. Daar sprak hij met u en zei hij dat het beter was om te vluchten. De politieagent zei dat – indien ze iemand zouden opsluiten – de rest kwader zou worden en het zou escaleren. Volgens hem kon de politie u niet beschermen (CGVS, p. 9-10). Dit is echter opnieuw een louter blote bewering. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Tot slot dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u geen verdere stappen hebt ondernomen en verder geen klacht meer indiende bij de politie. Zo verklaarde u onder meer dat u schrik had dat het zou escaleren, verwees u naar het feit dat de politie niet zou tussenkomen omdat u Roma bent en dat u gezichtsverlies zou

lijden als u klacht indiende tegen uw schoonfamilie (CGVS, p. 9; 13-14). Dit zijn echter geen afdoende verklaringen. Om te beginnen kan verwacht worden dat u alle realistische mogelijkheden uitputte om bescherming te verkrijgen. Verder slaagt u er niet in om persoonlijke en concrete verklaringen af te leggen over waarom u niet zou kunnen rekenen op de bescherming van uw autoriteiten. Bijgevolg blijven het louter blote beweringen. Tot slot dient opnieuw benadrukt te worden dat de bescherming van uw autoriteiten daadwerkelijk, maar niet absoluut moet zijn

Tot slot toont de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)) aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-acquis wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de Strafwet. Wetswijzigingen in de Strafwet en het wetboek inzake overtredingen, goedgekeurd in mei 2022, zorgen ervoor dat aanzetten tot discriminatie en geweld, geïnspireerd door haat, strafbaar zijn. Verder zijn er strengere straffen voor misdrijven die zijn ingegeven door vooroordelen of stereotypes over ras, kleur, etnie, nationale origine, sociale achtergrond, staatsburgerschap, enzovoort. Sinds april 2022 is haatspraak opgenomen in de Strafwet. De Interethnic Relations Agency (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het National Human Rights Action Plan 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De Equality Council is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De Peoples Advocate of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de Equality Council en de People's Advocate in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten. Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Wat betreft de toegang tot

onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de ouders en culturele gebruiken binnen de Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigten van sociale huisvesting. De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wensen overlaat ten gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De East Europe Foundation (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden.

U verklaarde dat u geloofde dat u geen behandeling zou krijgen voor uw chronische hepatitis B (CGVS, p. 17). Volgens u zou u geen behandeling krijgen omdat ze nooit iets deffigs geven in Moldavië. Verder verklaarde u dat de Moldavische autoriteiten verplicht zijn om mensen op te volgen die uw diagnose hebben, maar dat u nooit werd uitgenodigd of geregistreerd voor opvolging. Tot slot verklaarde u dat u daarvoor niet naar het ziekenhuis ging, omdat u dan moest betalen. U verklaarde dat iedereen moest betalen en dat het nog erger is als u Roma bent, omdat er een heel negatieve houding is (CGVS, p. 17). Dit zijn echter louter blote beweringen, die u op geen enkele wijze staakt. Het verwijzen naar de algemene situatie is hoe dan ook niet afdoende. U slaagt er niet in om elementen aan te brengen, waaruit zou blijken dat uw persoonlijke problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn, dat uw fundamentele mensenrechten worden aangetast en het leven in uw land van herkomst ondragelijk wordt.

Uw documenten kunnen geen licht werpen op de bovenstaande beoordeling. De kopieën van de eerste bladzijde van uw paspoort, van uw zoon V. (...), van uw dochter A. (...) en van uw overleden echtgenote S. (...), bevestigen louter uw en hun identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. De originele rekeningen en contracten met betrekking tot de repatriëring van uw overleden echtgenote, bevestigen louter dat dit heeft plaatsgevonden en dat u hiervoor heeft betaald. Hieruit kunnen echter geen conclusies getrokken worden over de manier waarop u het geld verkreeg om dit te betalen of de problemen die u daar door zou hebben gekend. Verder bevestigen de originele documenten uit Duitsland dat uw echtgenote is overleden en dat u vrijwillig terugkeerde naar Moldavië. Tot slot bevestigen de kopieën van de vliegtuigtickets dat u in juni 2021 – samen met uw kinderen – terugkeerde naar Moldavië.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die

internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

“- artikelen 48/3, 48/4, 57/1 § 4, 57/6/1, §1 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

- artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

- de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur;

- artikel 22bis van de Grondwet;

- artikel 3 van het I.V.R.K.”

Waar hem tegenstrijdige verklaringen worden verweten tussen zijn verklaringen bij de DVZ en zijn verklaringen bij het CGVS, voert verzoeker aan:

“Het is duidelijk dat de verzoeker er niet slaagde om zijn volledig relaas uiteen te zetten met de nodige details en nuances.

Het CGVS gebruikt dit ten onrechte tegen de verzoeker en stelt dat er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden die zijn geloofwaardigheid aantasten.

De verzoeker kreeg tijdens het verhoor bij de DVZ onvoldoende tijd om alles juist uit te leggen. Hij wenst bij het nalezen van het verslag zaken toe te voegen en te preciseren, doch er werd hem gezegd dat hij dit op het CGVS kan vertellen:

(...)

Het CGVS schendt het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht door te besluiten dat het relaas ongeloofwaardig is omwille van de (vermeende) tegenstrijdigheden tussen het verhoor bij de DVZ en het CGVS.”

Verzoeker citeert inzake zijn schuld verder de verklaringen die hij aflegde bij de DVZ en bij het CGVS. Vervolgens geeft hij aan:

“Het verschil in vertaling is duidelijk ontstaan door het feit dat de verzoeker verschillende slang woorden gebruikt uit de criminele wereld en dat deze niet noodzakelijk door de tolken gekend zijn. Bij de DVZ had de verzoeker niet de tijd om nuances aan te brengen, waardoor er eenvoudigweg werd vertaald dat er 20 000 werd betaald om M. (...) uit de cel te halen. Dit is een verregaande interpretatie van de tolk. De verzoeker legde uit dat wat hij zegt eigenlijk betekend: iemand uit de problemen halen. De problemen kunnen van verschillende aard zijn.

In de Russisch bestaat er een parallelle taal die gebruikt wordt in de criminele wereld. Die zich over de jaren heen ontwikkeld en steeds veranderd. Deze slang wordt meer en meer door gewone burgers overgenomen. Het fenomeen wordt in verschillende publieke bronnen beschreven (zie bv. <https://en.wikipedia.org/wiki/Fenya>; <https://lidenz.com/russian-criminal-language-fenya/>).

De raadsman van de verzoeker merkte dit eveneens op het einde van het persoonlijk onderhoud:

(...)

Het CGVS stelt zich onredelijk en toont geen enkele interesse in de taalkundige finesses die worden uitgelegd door de verzoeker. Er wordt verzoeker ten onrechte verweten dat hij geen consistente verklaringen zou afleggen.

De verzoeker verklaarde weldegelijk hetzelfde maar dat werd door verschillende tolken anders geïnterpreteerd. Bovendien was op de DVZ geen ruimte om dit te preciseren. Bij DVZ was tolk 207 aanwezig terwijl bij het CGVS het ging om tolk 915.

De verzoeker wenst nog precisering en details toe te voegen bij het nalezen maar kreeg hier geen kans toe. De vragenlijst van DVZ vermeld het volgende:

(...)

Het CGVS schendt het zorgvuldigheid en het redelijkheidbeginsel en de motiveringsplicht.”

Betreffende de klacht die werd ingediend door zijn vrouw, citeert verzoeker uit zijn verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS. Vervolgens doet hij gelden:

“De verklaringen van de verzoeker zijn weldegelijk consistent. Zijn vrouw legde een verklaring af bij de politie die werd genoteerd. Zij heeft haar deel van het indienen van de klacht weldegelijk gedaan. Het is de politie die verder niks met de zaak had gedaan.

Het CGVS schendt de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel en de andere bepalingen opgesomd in het middel.”

Verzoeker wijst aangaande het incident dat leidde tot zijn eerste vertrek uit Moldavië op zijn verklaringen bij het CGVS en voert aan:

“De verzoeker legde uit dat hij tijdens zijn verhoor bij de DVZ niet voorbereid was om alle data precies op te noemen. Het blijft een traumatische ervaring voor de verzoeker om details van deze incidenten te reconstrueren.

Het CGVS stelt zich onredelijk op door de verzoeker te verwijten dat hij een consistent en chronologisch precies relaas uitzet dat in contrast staat met de onvolledige verklaringen bij de DVZ, waar hij niet de kans kreeg om de nodige nuances aan te brengen.”

Met betrekking tot het aantal bendes, betoogt verzoeker:

“De verzoeker stelt dat het niet om 2 verschillende bendes gaat.

Het betreft één grote gestructureerde maffia die Moldavië in zijn greep heeft. Het CGVS gaat er verkeerdelijk vanuit dat het om 2 rivaliserende bendes zou gaan. Uiteindelijk legt iedereen verantwoordelijkheid af aan dezelfde persoon.

Uit het feit dat er een structuur bestaat territoriaal verspreid is, met verschillende personen die aan het hoofd staan, volgt niet automatisch dat het om twee bendes gaat. Het betreft een verschil in interpretatie.

Opnieuw dient er vastgesteld te worden dat er bij de DVZ geen ruimte was om de nodige nuances toe te voegen. De verzoeker probeerde dit maar kreeg hier niet de kans toe:

(...)

Het CGVS schendt het zorgvuldigheid en het redelijkheidbeginsel en de motiveringsplicht door hier een tegenstrijdigheid in te zien.”

Omtrent de handelswijze van de bende die geld eiste, geeft verzoeker aan:

“De verzoeker merkt op dat hij de handelingen van derden niet kan beïnvloeden noch is hij er verantwoordelijk voor.

De verzoeker werd weldegelijk onder druk gezet om het geld terug te betalen. Hij werd tijdens de viering van 40 dagen na de begrafenis ernstig in elkaar geslagen. Hij werd lastiggevallen om het geld terug te betalen maar vroeg eveneens tijd.

Toen dat de schoonfamilie zelf onder druk gezet werd door de criminele schuldeisers, zag zij geen andere oplossing dan het gesprek aan te gaan en de verzoeker mee te nemen. Tijdens dat gesprek werd de overblijvende schuld op zijn schouders gelegd.

Het argument van het CGVS is subjectief. De verzoeker kan nooit een volledig objectief antwoord geven. Hij is immers niet op de hoogte van wat er zich precies afspeelt in het hoofd van Z. (...) en de rest van de schoonfamilie.

Dit element op zichzelf is echter onvoldoende om verzoekers relaas ongeloofwaardig te verklaren.

Het CGVS schendt het zorgvuldigheid en het redelijkheidbeginsel en de motiveringsplicht.”

Betreffende zijn gedrag na terugkeer naar Moldavië, stelt verzoeker:

“Het CGVS houdt geen rekening met de elementen van het dossier en de context van Moldavië.

De verzoeker verklaarde het volgende:

(...)

De verzoeker had geen andere keuze dan om aan seizoensarbeid te doen. Hij diende zelf te overleven en heeft bovendien 2 kinderen ten laste. De verzoeker had onvoldoende middelen om na de begrafenis van zijn vrouw terug naar Europa te vertrekken. De inkomsten uit seizoensarbeid waren zeer laag. Hij kan amper de huur betalen en in zijn dagelijkse behoeften voorzien. Hij veranderde vaak van woonplaats als voorzorgsmaatregel.

Uiteinde heeft zijn zus hem geholpen. De verzoeker wou initieel geen beroep doen op haar omdat hij wist dat hij haar in financiële problemen zou brengen.

Na het laatste incident waarbij hij werd geslagen en vernederd in het een bos, besloot hij toch geld te vragen aan zijn zus om te kunnen vertrekken en zij heeft deze som zelf ook moeten lenen.

De verzoeker geeft weldegelijk een plausibele uitleg voor de duur van zijn vertrek uit Moldavië. Hij diende er te overleven tot hij voldoende geld had en nam verschillende veiligheidsmaatregelen waarmee hij probeerde om aan de criminele schuldeisers te ontkomen.

Het CGVS schendt het zorgvuldigheid en het redelijkheidbeginsel en de motiveringsplicht en de andere bepalingen opgesomd in het middel.”

Met betrekking tot de discriminatie die hij ondervond, stelt verzoeker dat het CGVS geen rekening hield *“met het cumulatief effect van de discriminatie”*, geeft verzoeker enkele algemene, theoretische beschouwingen

omtrent het feit dat discriminatie in bepaalde gevallen een daad van vervolging kan uitmaken en stelt verzoeker:

“Het cumulatief effect van een discriminatoire behandeling kan een daad van vervolging uitmaken.

Het CGVS moet een toekomstgerichte beoordeling maken van het risico op vervolging..”

Vervolgens voert verzoeker aan:

“Het CGVS verwijst naar de COI Focus Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 om te stellen dat de situatie van de Roma in Moldavië niet dermate ernstig is om te spreken van een systematische discriminatie. Het leidt verder af dat de Moldavische autoriteiten een bescherming zouden kunnen bieden.

Het CGVS baseert zich echter op een selectieve lezing van de COI focus van 4.03.2023.

Uit de COI Focus blijkt dat Roma het slachtoffer worden van ernstige discriminatie op alle domeinen van het maatschappelijk leven.

(...)

De verzoeker ondervond persoonlijk discriminatie op vlak van gezondheidszorg. Hij lijdt aan chronische hepatitis B sinds zijn kindertijd. Hij werd nooit opgevolgd of uitgenodigd voor een onderzoek. Hij had geen middelen om naar het ziekenhuis te gaan om zich te laten onderzoeken.

Er is daarnaast een ernstige discriminatie op vlak van gezondheidszorg. Medische hulp is in principe gratis maar omwille van corruptie en onder financiering van de gezondheidszorg moet iedereen informele betalingen doen om medische zorgen te krijgen. De situatie van de Roma is nog erger omdat ze bovendien nog eens het slachtoffer zijn van discriminatie en in de praktijk geen toegang hebben tot medische zorgen:

(...)

De verzoeker verwijst niet louter naar algemene informatie zoals het CGVS stelt. Hij haalt een concrete situatie waar hij persoonlijk mee te maken heeft gekregen, die in overeenstemming is met de beschikbare informatie.

Het CGVS laat na een om een toekomstgerichte beoordeling te maken. De verzoeker heeft geen toegang tot medisch omwille van etnische herkomst en dit kan weldegelijk een van vervolging uitmaken.”

Verder gaat verzoeker in op de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst. Verzoeker voert in dit kader aan:

“Dit is in casu van de verzoeker rekening houdende met zijn profiel, niet het geval.

Zijn vrouw heeft een klacht ingediend bij de politie na het incident van 28.07.2019 waarbij hij werd aangevallen. Omwille van de heersende corruptie werd de klacht niet verder onderzocht en werd de verzoeker niet meer uitgenodigd voor medische vaststellingen.

Na het tweede incident met M. (...) op 05.08.2019 gingen de verzoeker en zijn een klacht indienen in de wijk Buiuncani van Chisinau. De verzoeker verklaarde hierover het volgende:

(...)

De agent maakte duidelijk in een informeel gesprek dat de politie niet opgewassen was tegen de macht van de misdadige groepering die Moldavië in haar greep houdt. Met het opstarten van een officieel onderzoek zou er geen garantie zijn dat de verzoeker en zijn gezin veilig zouden zijn. De misdadigers zou enkel geprovoceerd worden en uit zijn op wraak. De agent raadde verzoeker en zijn gezin aan om het land te verlaten, indien deze mogelijkheid bestond.

De verzoeker heeft geen klacht ingediend met betrekking tot de mishandelingen van de schoonfamilie.

Omdat hij weet dat politie in geschillen tussen Roma onderling niet tussenkomt.

Naast de gedetailleerde en doorleefde verklaringen van de verzoekers, is er voldoende landeninformatie beschikbaar waaruit blijkt dat er geen sprake is van een effectieve nationale bescherming.”

Verzoeker wijst in dit kader uitgebreid op en citeert uit algemene landeninformatie, waaronder de COI Focus inzake Moldavië van 22 februari 2024. Verzoeker stelt op grond daarvan:

“Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat de verzoeker en zijn gezin niet door de Moldavische autoriteiten beschermd kan worden in geval van toekomstige problemen met de criminele schuldeisers, zijn schoonfamilie of discriminatie.

Waar het CGVS stelt dat de nationale bescherming daadwerkelijk moet zijn, doch niet absoluut.

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat er geen sprake is van daadwerkelijke bescherming in het individueel geval van de verzoeker.

De verklaringen van de verzoekers met betrekking tot het feit dat het geen nut heeft om naar de politie te stappen worden bevestigd door de beschikbare landen informatie.

Het CGVS houdt bovendien geen rekening met het kwetsbaar profiel van de verzoekers, dat een impact heeft op hun capaciteit om een bescherming te vragen in geval van fysieke agressie en andere vormen van discriminatie.

De motiveringsplicht en de andere artikels opgesomd in het middel zijn geschonden.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande *“huidig verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren de verzoeker te erkennen als vluchteling, onderschikt de subsidiaire bescherming toe te kennen en uiterst onderschikt de bestreden beslissing te vernietigen.”*

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Dient te worden vastgesteld dat verzoeker, die reeds in zijn veertigerjaren is, op generlei wijze aantoonst dat of uitwerkt hoe artikel 22bis van de Grondwet, artikel 57/1, § 4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet) en artikel 3 van het IVRK *in casu* en door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze artikelen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. De Raad doet te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing geheel terecht wordt gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Bij de DVZ verklaarde u dat u chronische hepatitis B hebt, maar dat u geen medicatie neemt, dat u zich wel oké voelt en dat u niet in behandeling bent bij een dokter (Vragenlijst DVZ, punt 38). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud stelde de Protection Officer (PO) vast dat u een verdrietige indruk gaf. U verklaarde dat het was omdat u zich de gebeurtenissen herinnerde op basis waarvan u een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 3). Verder verklaarde u op het einde van het persoonlijk onderhoud dat u chronische hepatitis B hebt, dat u een gele tong hebt en overal pijn hebt (CGVS, p. 17). In het begin verklaarde u echter dat alles goed is. U verklaarde dat u zich in staat voelde om het interview te doen, maar dat u zenuwachtig was (CGVS, p. 3). Er werd u meegedeeld dat u het op tijd mocht aangeven als er iets was of als de PO iets kon doen (CGVS, p. 2). Uit de analyse van het gehoorverslag blijkt dat uw medische en psychologische toestand geen invloed had op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U maakte zelf op geen enkel moment gewag van eventuele problemen. Bovendien verklaarde u op het einde van het persoonlijk onderhoud dat het gesprek goed was verlopen (CGVS, p. 17). Tot slot verklaarde u bij de DVZ dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, 12.04.2023). Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat u geen documenten neerlegt ter staving van uw psychologische of medische toestand. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind en toont verzoeker niet aan dat er te dezen bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert verzoeker waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt

hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.5. Waar verzoeker, middels verwijzing naar de inhoud van de vragenlijst, tracht te laten uitschijnen dat met de inhoud van deze vragenlijst en eventuele tegenstrijdigheden tussen de inhoud van deze vragenlijst en zijn latere gezegden bij het CGVS geen rekening zou mogen worden gehouden, dient te worden opgemerkt dat uit het loutere gegeven dat verzoeker wanneer zijn verklaringen zoals opgenomen in de vragenlijst aan hem werden voorgelezen nog zaken wenste toe te voegen doch daartoe de kans niet kreeg niet kan worden afgeleid dat de inhoud van de vragenlijst voor wat betreft de verklaringen die hierin wel zijn opgenomen niet correct zou zijn. Dat het interview bij de DVZ en het invullen van de vragenlijst een korter verloop kennen dan het afnemen van een persoonlijk onderhoud bij verweerder kan weliswaar nog enigszins een verklaring bieden voor het niet vermelden van bepaalde, niet-essentiële elementen in het asielrelaas, doch kan geenszins een verklaring bieden voor het feit dat zich inzake kernelementen in het asielrelaas tegenstrijdigheden voordoen tussen de verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en zoals opgenomen in de vragenlijst enerzijds en de verklaringen die werden afgelegd bij het CGVS anderzijds. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zijn verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en zoals opgenomen in de vragenlijst uitdrukkelijk voor akkoord ondertekende nadat deze aan hem werden voorgelezen. Hiermee gaf verzoeker aan dat deze verklaringen juist en oprecht zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid.

3.6. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Te dezen bevindt verzoeker zich in het geval vermeld in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), dat betrekking heeft op de verzoeker die *“afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3”*.

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 12 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

3.7. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hij aldaar werd gevisieerd door personen die geld van hem eisten.

Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst echter met recht gemotiveerd:

“Vooreerst kunnen er ernstige twijfels worden geuit bij de geloofwaardigheid van de problemen die u kende met M. (...), uw schoonfamilie en O. (...).

Om te beginnen legde u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom M. (...) 20 000 euro eiste van u. Bij de DVZ verklaarde u dat hij bij de politie is terechtgekomen, dat er veel geld werd gebruikt voor zijn vrijlating en ze daarom het geld van u eisten (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u echter dat u niet wist of ze M. (...) al dan niet hadden meegenomen. Verder verklaarde u dat ze de 20 000 euro vroegen, omdat M. (...) onder meer zijn appartement en auto had verkocht om zijn problemen op te lossen. U verklaarde dat ze zeiden dat hij die zaken had verkocht omdat hij geen geld had, maar dat waren volgens u leugens. U dacht dat het mogelijks was om in zijn zaak te investeren (CGVS, p. 13; 15). Na confrontatie verklaarde u dat het mogelijks een misverstand was omwille van de taal en dat er verschillende interpretaties mogelijk waren (CGVS, p. 15). Verder verklaarde u dat u tijdens het eerste interview zei dat ze 20 000 spendeerden om M. (...) uit de problemen te helpen. U verklaarde dat dat uw veronderstellingen waren (CGVS, p. 16). Dit is echter geen afdoende verklaring. Er kan verwacht worden dat u duidelijkheid kan scheppen over de reden waarom ze 20 000 euro van u vroegen. Er is immers een duidelijk verschil tussen enerzijds verklaren dat M. (...) bij de politie was terechtgekomen en anderzijds dat ze het geld nodig hadden om hem uit de problemen te helpen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Geheel ten onrechte tracht hij namelijk te laten uitschijnen dat het verschil in zijn verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS te wijten zou zijn aan het gegeven dat hij 'slang' zou hebben gebruikt en dat dit door de tolken uiteenlopend zou zijn geïnterpreteerd. Niet alleen toont verzoeker niet aan en preciseert hij niet welke 'slang'-woorden hij dan wel zou hebben gebruikt, doch evenmin toont hij aan dat en op welke wijze dit zou hebben kunnen leiden tot een dermate uiteenlopende interpretatie van zijn verklaringen. Bovendien zijn verzoekers verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, geenszins vatbaar voor de interpretatie die hij *post factum* trachtte en tracht aan te brengen. Verzoeker gaf bij de DVZ en bij het invullen van de vragenlijst immers in niet mis te verstane bewoordingen aan dat M. *"bij de politie terechtgekomen"* was, dat deze *"Na zijn vrijlating"* hulp vroeg aan de plaatselijke bandieten om wraak te nemen, dat er *"Voor zijn vrijlating"* veel geld was gebruikt en dat hij daarom te horen kreeg dat hij hen 20.000 euro moest geven (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Deze verklaringen laten geen ruimte voor de nuancerings die verzoeker bij het CGVS en op heden trachtte en tracht aan te brengen.

Waar in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over de vraag of zijn vrouw al dan niet klacht indiende bij de politie, legt verzoeker in het verzoekschrift bovendien verklaringen af die met zijn uiteindelijke gezegden bij het CGVS niet kunnen worden gerijmd. Bij het CGVS verklaarde verzoeker immers uitdrukkelijk dat hij niet wist of de politie iets op papier zette toen zij langskwam en gaf hij aan slechts te vermoeden dat zijn vrouw officieel klacht had ingediend (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.13). In het verzoekschrift beweert verzoeker echter dat zijn vrouw wel degelijk verklaringen aflegde bij de politie, dat deze verklaringen werden genoteerd en dat zijn vrouw aldus wel degelijk klacht indiende maar dat deze klacht door de politie verder niet werd onderzocht.

Verder wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Verder werd een ernstige inconsistentie vastgesteld. Bij de DVZ verklaarde u dat het incident dat leidde tot uw eerste vertrek uit Moldavië – waarbij u thuis werd aangevallen, uw echtgenote vermoedelijk werd verkracht en u een nieuwe deadline kreeg (CGVS, p. 10) – plaatsvond op een dag in september 2019 (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Dit betekent dat het incident plaatsvond voor het einde van de eerste deadline om het geld te bezorgen, hetgeen 5 oktober was (CGVS, p. 10). Op het CGVS verklaarde u echter dat dit incident plaatsvond op 15/10/2019 (CGVS, p. 10), hetgeen na de deadline is. Na confrontatie verklaarde u dat u zich mogelijks vergiste en dat het al even geleden is. Bovendien verklaarde u dat u zich in het kader van het interview op het CGVS beter had voorbereid (CGVS, p. 16). Dit is geen afdoende verklaring. Gezien de grote ernst van het incident en aangezien u kort na dit incident het land verliet, kan verwacht worden dat u op z'n minst eenduidige verklaringen kan afleggen of dit incident voor of na de deadline plaatsvond."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Indien het voormelde incident daadwerkelijk had plaatsgevonden, was het geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij dit op een coherente en consistente wijze zou kunnen situeren in de tijd en ten opzichte van het einde van de eerste deadline om het geld te bezorgen. Door op algemene, ongefundeerde en niet-gestaafde wijze te beweren dat het voor hem traumatisch zou zijn om de gebeurtenissen te reconstrueren, doet verzoeker hieraan geen afbreuk. Waar nog enigszins zou kunnen worden aangenomen dat het traumatische karakter van het voormelde, vermeende incident zou kunnen verklaren dat verzoeker niet bij machte zou zijn om uitgebreid te verhalen over het precieze verloop van dit incident en hetgeen er gedurende dit incident exact gebeurde, kan geenszins worden aangenomen dat dit een verklaring zou kunnen bieden voor het feit dat verzoeker dit incident op een dermate uiteenlopende wijze situeerde in de tijd en ten opzichte van de overige, door hem aangehaalde feiten. Het betreft immers een cruciaal element in zijn relaas en een bepalende gebeurtenis in zijn leven.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af over het aantal bendes waardoor u werd bedreigd. Uit uw DVZ-verklaringen blijkt dat u door één groep bandieten werd bedreigd. U verklaarde dat uw schoonfamilie het geld van u terug wilde en dat zij de bandieten op de hoogte brachten van uw verblijfplaats. De bandieten kregen u te pakken en verhoogden het bedrag naar 25 000 euro (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Uit uw CGVS-verklaringen blijkt echter dat u door 2 verschillende bendes werd bedreigd. Namelijk de bende rond M. (...) – aan wie u 20 000 euro moest betalen – en de bende van O. (...), waaraan u 6000 euro moest (CGVS, p. 10-12). Bovendien verklaarde u – toen u sprak over het incident bij J. (...) thuis – dat "de andere bandieten op elk moment konden weten dat u terug was" (CGVS, p. 11). Hieruit blijkt duidelijk dat het om 2 verschillende bendes gaat."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zijn voormelde verklaringen waren duidelijk, niet mis te verstaan, niet voor interpretatie vatbaar en manifest met elkaar in strijd. Zij laten geen ruimte voor de nuancerings die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Daarnaast is het weinig logisch dat J. (...) u pas 15 maanden na uw terugkeer meenam naar zijn huis voor een gesprek met de bandieten van wie uw schoonfamilie geld leende (CGVS, p. 12). U keerde immers terug

in juni 2021 en kort na de begrafenis van uw echtgenote vertelde uw schoonfamilie dat u hen het geld moest teruggeven dat zij u gaven om terug te keren (CGVS, p. 10). 40 dagen na de begrafenis sloeg J. (...) u ineen en sindsdien kreeg u constant bezoeken van familieleden van uw echtgenote, waarbij u werd geslagen en bedreigd met de dood (CGVS, p. 10-11). Binnen deze context is het weinig geloofwaardig dat zij niet sneller concrete stappen zouden zetten om u het geld terug te laten betalen. Na confrontatie verklaarde u dat het tijd vroeg om geld terug te geven en dat de bende die het geld leende aan uw schoonfamilie hen benaderde (CGVS, p. 15). Dit is geenszins een afdoende verklaring is. Het is weinig logisch dat noch de bende uw schoonfamilie niet sneller zou benaderen noch dat uw schoonfamilie niet sneller stappen zou ondernemen om het geld terug te krijgen van u.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Door eenvoudigweg aan te geven dat hij niet verantwoordelijk is voor de handelingen van de bende en zijn schoonfamilie en dat hij niet kan weten wat er in hun hoofd speelde, ontkracht verzoeker deze motieven namelijk niet. Voor het overige vergenoegt verzoeker zich ertoe zijn eerder afgelegde verklaringen te herhalen en te bevestigen. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Tot slot ondermijnt uw gedrag na uw terugkeer naar Moldavië in 2021 uw vrees voor vervolging. U verklaarde dat u van september 2021 tot september 2022 aan seizoensarbeid deed in Bender (CGVS, p. 7) en dat u in die periode ook nog naar de markt of de winkel ging (CGVS, p. 8). U huurde verschillende appartementen of bleef soms bij kennissen – zoals uw zus – slapen (CGVS, p. 8). Het is opmerkelijk dat u Moldavië niet sneller verliet en het risico nam om zo openlijk naar buiten te komen, ondanks dat u vreesde voor de bende van M. (...) en werd bedreigd door uw schoonfamilie (CGVS, p. 11-12). Bovendien was u bij uw terugkeer in juni 2021 reeds van plan om terug te keren naar Duitsland (CGVS, p. 12). U verklaarde dat u niet sneller vertrok na uw terugkeer, omdat u geen geld had en manieren zocht om geld te verzamelen. Uiteindelijk verzamelde u het geld van uw zus (CGVS, p. 14). U deed niet sneller een beroep op uw zus, omdat ze zelf geen geld had en u haar niet wilde lastiggevalen (CGVS, p. 15). Dit is echter weinig ernstig te noemen. Gezien de ernst van de bedreigingen kan verwacht worden dat u sneller een beroep deed op haar. Bovendien werkte u en was u in staat om verschillende appartementen te huren (CGVS, p. 15). Binnen deze context kan niet worden ingezien waarom u Moldavië niet sneller verliet.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij vergenoegt zich er in dit kader namelijk toe eenvoudigweg zijn eerder afgelegde verklaringen te herhalen. Hiermee doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. Zo verzoeker werkelijk een gegronde vrees voor vervolging koesterde in Moldavië, kon wel degelijk worden verwacht dat hij zijn land van herkomst reeds veel eerder ten tweede male zou hebben verlaten.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Daarnaast blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)), dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Vanuit de Romagemeenschap zijn er klachten over de effectieve toegankelijkheid en beschikbaarheid van politionele en juridische bijstand. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Het is voor Roma mogelijk om naar de politie te stappen, maar de administratieve rompslomp is volgens het adviescomité van de Raad van Europa te omslachtig, waardoor zij niet geneigd zijn om met hun zaak verder te gaan. Dat is voornamelijk het geval voor Roma die onvoldoende kennis hebben over het wettelijke en institutionele kader waarbinnen discriminatie kan worden bestreden. Romavertegenwoordigers zijn vragende partij voor professioneel juridisch advies en bijstand aan Roma zodat zij hun zaak aanhangig kunnen maken. Aangezien de grote meerderheid van de Roma op de armoedegrens leeft, zijn zij niet in staat om zelf een advocaat te betalen. Dat geldt eveneens voor een groot deel van de rest van de bevolking.

Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er in geval van discriminatie of gewelddaden in Moldavië ook andere kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman, die aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden kan onderzoeken, of de Equality Council, dat bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken en waar een klacht over discriminatie via de website van die organisatie kan worden aangekaart. Voorts zijn er verschillende Romaorganisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties

monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verder voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Er dient echter erop gewezen te worden dat deze informatie, waaruit blijkt dat ondanks een zekere vooruitgang op het vlak van rechtsbescherming voor Roma in Moldavië er nog tekortkomingen blijven bestaan, op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Uit bovenstaande informatie kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Het volstaat bovendien niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie: een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke.

Vooreerst dient opnieuw benadrukt te worden dat geen geloof kan worden gehecht aan de klacht die uw echtgenoot zou neergelegd hebben na het incident op 28/07/2019 (cfr supra). Bovendien verklaarde u hierbij dat de politie volgens u geen contact meer opnam omwille van de corruptie. Uit bovenstaande informatie blijkt echter dat er bescherming beschikbaar is in Moldavië. U slaagt er niet in om het tegendeel te bewijzen. Bijgevolg blijft dit een louter blote bewering. Verder ging u – nadat u op 05/08/2019 opnieuw was bedreigd door M. (...) – naar de politie in Chisinau (CGVS, p. 9). Nadat u uw verhaal deed, zei de politieagent om naar een café te gaan. Daar sprak hij met u en zei hij dat het beter was om te vluchten. De politieagent zei dat – indien ze iemand zouden opsluiten – de rest kwader zou worden en het zou escaleren. Volgens hem kon de politie u niet beschermen (CGVS, p. 9-10). Dit is echter opnieuw een louter blote bewering. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Tot slot dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u geen verdere stappen hebt ondernomen en verder geen klacht meer indiende bij de politie. Zo verklaarde u onder meer dat u schrik had dat het zou escaleren, verwees u naar het feit dat de politie niet zou tussenkomen omdat u Roma bent en dat u gezichtsverlies zou lijden als u klacht indiende tegen uw schoonfamilie (CGVS, p. 9; 13-14). Dit zijn echter geen afdoende verklaringen. Om te beginnen kan verwacht worden dat u alle realistische mogelijkheden uitputte om bescherming te verkrijgen. Verder slaagt u er niet in om persoonlijke en concrete verklaringen af te leggen over waarom u niet zou kunnen rekenen op de bescherming van uw autoriteiten. Bijgevolg blijven het louter blote beweringen. Tot slot dient opnieuw benadrukt te worden dat de bescherming van uw autoriteiten daadwerkelijk, maar niet absoluut moet zijn.

Tot slot toont de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie._de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie._algemene_situatie_20240222.pdf)) aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-acquis wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de Strafwet. Wetswijzigingen in de Strafwet en het wetboek inzake overtredingen, goedgekeurd in mei 2022, zorgen ervoor dat aanzetten tot discriminatie en geweld, geïnspireerd door haat, strafbaar zijn. Verder zijn er strengere straffen voor misdrijven die zijn ingegeven door vooroordelen of stereotypes over ras, kleur, etnie, nationale origine, sociale achtergrond, staatsburgerschap, enzovoort. Sinds april 2022 is haatspraak opgenomen in de Strafwet. De Interethnic Relations Agency (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een

bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het National Human Rights Action Plan 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De Equality Council is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De Peoples Advocate of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de Equality Council en de People's Advocate in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten.

Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Wat betreft de toegang tot onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de ouders en culturele gebruiken binnen de Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigden van sociale huisvesting. De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wensen overlaat ten gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De East Europe Foundation (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden.

U verklaarde dat u geloofde dat u geen behandeling zou krijgen voor uw chronische hepatitis B (CGVS, p. 17). Volgens u zou u geen behandeling krijgen omdat ze nooit iets deftigs geven in Moldavië. Verder verklaarde u dat de Moldavische autoriteiten verplicht zijn om mensen op te volgen die uw diagnose hebben, maar dat u nooit werd uitgenodigd of geregistreerd voor opvolging. Tot slot verklaarde u dat u daarvoor niet naar het ziekenhuis ging, omdat u dan moest betalen. U verklaarde dat iedereen moest betalen en dat het nog erger is als u Roma bent, omdat er een heel negatieve houding is (CGVS, p. 17). Dit zijn echter louter blote beweringen, die u op geen enkele wijze staft. Het verwijzen naar de algemene situatie is hoe dan ook niet afdoende. U slaagt er niet in om elementen aan te brengen, waaruit zou blijken dat uw persoonlijke problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn, dat uw fundamentele mensenrechten worden aangetast en het leven in uw land van herkomst ondragelijk wordt.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om deze motieven te ontkrachten. Door eenvoudigweg de eerder door hem afgelegde verklaringen te herhalen, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen. Waar verzoeker stelt dat het CGVS geen rekening hield “met het kwetsbaar profiel van de verzoekers, dat een impact heeft op hun capaciteit om een bescherming te vragen”, kan voorts niet worden ingezien en werkt verzoeker niet uit over welke kwetsbaarheid hij het heeft en op welke wijze deze kwetsbaarheid eraan in de weg zou staan dat hij bescherming zou kunnen verkrijgen in zijn land van herkomst. De informatie die verzoeker aanhaalt en waaruit verzoeker citeert stemt verder deels overeen met, ligt voor het overige volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder en de voormelde, op deze informatie geschraagde motieven. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat het loutere gegeven dat verzoeker tot de Roma-gemeenschap behoort geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker. Uit deze informatie blijkt dat het beleid van de Moldavische autoriteiten gericht is op de integratie van minderheden (zoals de Roma) en niet op discriminatie of vervolging. Tevens blijkt hieruit dat het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië over het algemeen voorhanden is en dat de rechten van de minderheden in dit land ook worden gerespecteerd. Voorts blijkt uit deze informatie dat de Moldavische autoriteiten, dit met de hulp en ondersteuning van zowel internationale als nationale organisaties, de nodige stappen ondernemen om de inclusie en integratie van Roma te bevorderen. Uit de beschikbare informatie blijkt dan ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus en dat zulke problemen aldaar doorgaans niet van dusdanige aard, intensiteit en draagwijdte zijn dat zij als vervolging of ernstige schade in de voormelde zin kunnen worden gekwalificeerd. Van zulke vervolging of ernstige schade kan bijgevolg slechts sprake zijn in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, is er evenmin sprake van systematische gewelddaden jegens Roma. Bovendien kan uit de beschikbare, heden voorliggende landeninformatie niet worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om aan personen die tot de Roma-gemeenschap behoren indien nodig de nodige bescherming te bieden. In het geval van discriminatie of gewelddaden, kan er immers klacht worden ingediend bij de politie. De Roma-gemeenschap heeft in de politie ook een bepaalde mate van vertrouwen en doet vaker een beroep op de politie in vergelijking met andere bevolkingsgroepen. Daarenboven bestaat er naast een klacht bij de politie de mogelijkheid om via andere kanalen eventuele gevallen van discriminatie en problemen aan te kaarten, kan er zo bijvoorbeeld beroep worden gedaan op de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van hun rechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via (de website van) de Equality Council klacht in te dienen over discriminatie. Ook zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen, streven ernaar de situatie voor de Roma te verbeteren en komen op voor de rechten van Roma. Daarbij streven zij onder meer een betere toegang tot het rechtsweten na en bewerkstelligen zij gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Het voorgaande vindt bovendien duidelijk bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoeker werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dienen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te worden ontzegd.

3.9. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijfentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT